

2. Власенко О.С. Інноваційний менеджмент. – К. : Знання, 2011. – 439 с.

3. Сазонець І.Л., Федорова В.А. Інвестування: підручник. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 312 с.

ПРОБЛЕМАТИКА ІНВЕСТУВАННЯ У СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ

*Поясник Г.В., к.т.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Основною проблемою, що гальмує розвиток сільського господарства є брак власних фінансових ресурсів, застаріла технічна база. Існує гостра потреба в інвестуванні коштів у дану галузь. Дане інвестування ефективно може бути здійснено іноземцями [1].

Україна має великий ринок із 43-мільйонним населенням. Економіка країни має високий потенціал ведення бізнесу, що забезпечує підтримку в реалізації інвестиційних проектів і справ на місцевий бізнес.

Україна є найбільш підходящим місцем у світі сьогодні для органічного сільського господарства і сталого біодинамічного землеробства, яке може забезпечити 25-35% економії на експлуатаційних витратах та іригаційних потреб і більш ніж на 20% вищі врожаї в порівнянні зі звичайними.

Вітчизняний уряд підтримує добре середовище для захисту інвесторів та гарантій інвесторів. За українським законодавством, іноземні інвестори захищені національними правилами і вважаються рівними з українськими бізнесменами.

Україна збирається відкрити однозначно привабливі ферми для розвитку агроможливості потенційних інвесторів з ЄС. За даними інформаційного порталу Ірландії Agriland, «Український уряд створює стабільне і стійке бізнес-середовище, яке буде здійснювати міжнародні інвестиційні можливості в Україні надзвичайно привабливими». Чотири великих іригаційних проектів, запланованих на півдні країни, дозволять фермерам в цих регіонах подвоїти врожайність. Ці ініціативи підтримані Світовим банком і Європейським інвестиційним банком [2].

Інвестиції в сільське господарство здатні вирішити цілий ряд ключових завдань розвитку економіки:

- підтримання та стимулювання загального економічного зростання
- підтримання екологічної безпеки
- зниження рівня бідності у довготерміновій перспективі.

Для вирішення цих завдань інвестиції в дрібні виробництва можуть надати найбільш істотний вплив, ніж фінансування великих державних монополістичних підприємств. Пояснюється це просто, близько півмільйона дрібних та приватних господарств забезпечують майже третину населення планети продуктами харчування, проте не мають доступу до ринків, ні до об'єктів інфраструктури, як їх великі державні конкуренти. Також стабільні та

стійкі інвестиції в сільське господарство здатні створити поштовх для розвитку нових інноваційних технологій.

Як всім добре відомо, сільське господарство в першу чергу орієнтоване на виробництво продуктів харчування, враховуючи зростаюче населення планети, попит на продукти харчування буде тільки зростати та ніколи не зникне. Це дуже і дуже сильний аргумент для інвесторів. Адже для інвестора найголовніше щоб об'єкт інвестицій постійно зростав та приносив прибуток.

Також інвестиції в сільське господарство захищені від деяких істотних інвестиційних ризиків, таких як коливання цін на кінцеві продукти сільськогосподарської діяльності, мінливість попиту та деяких інших.

На сьогоднішній день практично всі сільськогосподарські організації на території України є якщо не збитковими, то працюють з мінімальним рівнем прибутку. Як ми розуміємо для залучення інвестицій цього явно не досить, ніхто не захоче вкладати в збиткове виробництво.

Сільське господарство України вимагає кардинальної модернізації, проте власних коштів та державних вливань для цього не достатньо. Саме тому залучення іноземних та вітчизняних інвестицій у сільське господарство приймає вирішальні значення для майбутнього цієї галузі.

Сьогодні, експертне співтовариство вважає, що шанси на залучення іноземних інвестицій є тільки у підприємств, які пройшли повну модернізацію та вийшли на стабільний рівень прибутковості та рентабельності. З боку держави необхідно повного фінансування технічного переоснащення вітчизняних господарств, а також забезпечення цим господарствам можливості отримання сільськогосподарського кредиту на пільгових умовах. Це необхідно для того, щоб сільськогосподарські підприємства позбавилися від накопичених кредитних заборгованостей та почали працювати в плюс [3].

Перед інвесторами в сільське господарство стоїть реальна проблема найму кваліфікованих працівників з відповідними навичками, тому що існує розрив між навичкам, що їх формує система освіти, і навичками, потрібними на ринку праці. Дуже не вистачає технічних професіоналів для виробництва, таких як агрономи і ветеринари. Майже не існуюче державне фінансування дорадчих служб, низький рівень державного фінансування досліджень і розробок у сільському господарстві перешкоджає доступу фермерів до технічних консультацій та інновацій.

Література:

1. Проблема іноземного інвестування у сільське господарство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://www.rusnauka.com/2_ANR_2010/Economics/4_56869.doc.htm. – Заголовок з екрану.

2. Моніторинг аналізу розвитку ринків сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів (тінізація, нелегальне вивезення продукції, спекуляція, монополізація) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://old.niss.gov.ua/MONITOR/August/1.htm>. – Заголовок з екрану.

3. <http://ukrgroshi.com.ua/investitsiyi-v-silске-gospodarstvo.html>.